

De aanwijzing

Wie heeft er afgelopen jaar een aanwijzing gehad?

Niet een instructie of feedback waarvan je niet weet op die bal nu echt wordt gespeeld

Niet een opleggen van hoe het moet of een gewoonte die zelf allang is vergeten waarom ze zichzelf steeds herhaalt

Nee, een aanwijzing

Een aanwijzing hoe mens te zijn, want heel eerlijk de mensheid doet me wankelen

Hoe ogen te vinden als je binnen- en buitenwereld al tijden oorverdovend ‘alleen, alleen, alleen’ fluistert terwijl niemand het lijkt te horen

Je wel een telefoon hebt maar een leeg adressenboekje

Een aanwijzing hoe ademtijd in je longen te blazen wanneer angst, verdriet en wanhoop je precies de tijd en de adem ontnemen

Een aanwijzing hoe zacht te blijven als het leven ruw tegen je aandrukt, je rug beurs van het vele dragen, nee dan maar beter hard

Een aanwijzing die zegt:

Je mag blind vertrouwen op een helpende schouders, ook als het uit de hand loopt

Vertrouwen dat je je eigen verhaal en dat van anderen dragen kunt, dat je lijf het allang weet, je verbeelding die weg allang heeft gezien en dat woorden altijd tot een wederzijds beeld kunnen komen

Een aanwijzing naar de lift die je precies naar de juiste verdieping verheft

Een aanwijzing, een aanwijzing

En nu de vraag...

Waar kwam die aanwijzing vandaan?

Van wie of wat en in welke vorm?

En waar kwam ze eigenlijk binnen?

In je linkerhartkamer, of de rechter? In je buik of in je overvolle hoofd?
En maakt ze dat hoofd dan lichter of zwaarder? Je gemoed donkerder of juist meer kleurrijk?

Welke aanwijzing kreeg u hier vandaag? Van wie? En hoe kwam die bij je?

Maar laten we eerlijk zijn, op de dag met het mooiste weer van het jaar

Ieder mens krijgt in zijn of haar leven aanwijzingen

De echte vraag is niet of je ze krijgt, maar hoe ze te verstaan

Wie helpt mij te verstaan?

Te verstaan hoe het goede te doen met wat voor mij heilig is

Hoe mijn schoenen uit te doen

Hoe te wacht, niet op diegene die 'listens to fix' maar op diegene die 'listens to be'

Wie is niet bang en bereid met te ontmoeten precies op die plek waar ik het echt niet weet?

Waar ik geen enkel houvast heb

Mijn schip stuurloos en een orkaan in mijn zeil

Wie houdt me heel in een tijd die zoveel breekt?

Wie geeft me een telefoonnummer zonder automatisch antwoordapparaat?

Zodat ik de rondgang van mijn leven, in alles wat ze voor me heeft, kan danken

En steeds met een vol hart kan zeggen:

Graag tot een blij en gelukkig weerzien

Doel!

Vandaag zegt de man met de stropdas

Het raakt me diep te voelen zoveel warme en welkome blikken, zoveel zachte handen, de kracht van een gemeenschap in liefde

Waardoor ik, wanneer ik straks naar huis ga, tegen mijn zoon van twee kan zeggen:

Lieve jongen,

Papa weet het ook niet, maar er zijn genoeg mensen waar we altijd en met alles welkom zijn

PETER ROMBOUTS

---

8 maart 2025 voor Het Apostolisch Genootschap